

BUDBÆRERSKEN

ISA KATHARINA GERICKE
SOPRANO

BENGT FORSBERG
PIANO

BUDBÆRERSKEN

KIRSTEN FLAGSTAD
MED VENNER

Hun fødtes på Hamar i 1895, inn i et liv preget av musikk, med foreldre som etter hvert hadde sitt virke som yrkesmusikere ved hovedstadens teater. Hele Kirstens oppvekst på Vinderen i Oslo var preget av musikk fra morgen til kveld. Gjennom foreldrenes bekjentskapskrets kom hun tidlig i kontakt med et bredt musikalsk repertoar, og ved klaveret akkompagnerte hun seg selv i romanser av Franz Schubert, i revyviser av Vilhelm Dybwad, i operetter av Franz Lehar og Emmerich Kálmán, så vel som i arier av Giacomo Puccini og Richard Wagner. Debuten som operasanger fant sted på Nationaltheatrets scene i desember 1913, hvor hun sang rollen som Nuri i Eugen d'Alberts opera *Tiefland* under Johan Halvorsens taktstokk.

Etter å ha vurdert et yrke som lege eller klaverpedagog, innså hun og familien at det var sangen hun skulle satse på. Fra da av var det stø kurs mot vokalstudier i Stockholm, opera- og operetteroller i Oslo og Sverige. I sesongen 1933–1934 ble hun engasjert ved Richard Wagners eget operahus i Bayreuth, før endelig internasjonal gjennombrudd våren 1935, hvor hun sang alle Wagners store sopranroller ved Metropolitan Opera i New York. Etter den sesongen gikk hun av scenen som en verdensstjerne, og ble gjenstand for oppmerksomhet fra et samlet internasjonalt pressekorps. I Amerika herjet rene Flagstad-feberen. Ingen nordmann siden Ole Bull hadde evnet å skape slik furor i Amerika som Kirsten Flagstad klarte med sin sang. Etter kompliserte krigsår hvor hun falt i unåde hos sitt publikum på grunn av ektemannens politiske virke, gjenopptok hun aktiviteten og arbeidet seg tilbake til heder og ære.

I 1958 ble Kirsten Flagstad utnevnt til Norges første operasjef, men var plaget av en stadig dårligere helse. Kirsten Flagstad døde i 1962, og ble etter eget

ønske gravlagt i umerket grav på Vestre gravlund i Oslo.

Det kan synes halsbrekkende å gi seg i kast med sanger sunget av Kirsten Flagstad, en utøver som allerede i sin levetid ble kalt «Århundrets stemme». For meg var Kirsten Flagstad i mange år en myte, en utilnærmelig legende med sine mange bragder og innspillinger, med en arbeidskapasitet verden sjelden har sett maken til, og et mot og en stoisk ro som nesten har noe overnaturlig ved seg. Mitt første «møte» med Kirsten Flagstad var da jeg som liten jente hørte henne på radio, i en innspilling hvor hun sang den norske salmen *Alltid freidig når du går* akkompagnert av organisten Sigvart Fotland. Kombinasjonen av den store og vakre stemmen, som tolket denne nesten barnlig naive salmeteksten, ble en personlig og genuin opplevelse for meg.

I 2013, da Norge og sangverdenen feiret at det var 100 år siden Flagstads debut, fikk jeg muligheten til å fordype meg i hennes liv og virke i forbindelse med en konsertforestilling jeg arbeidet frem sammen med skuespiller Minken Fosheim og pianist Trygve Brøske. Manus og regi var ved Kristen Grødem. Gjennom dette arbeidet, hvor vi leste oss gjennom det meste av biografier og dokumenter, kom mennesket Kirsten Flagstad mer og mer frem: Beskjeden og sta på samme tid, klok og modig i repertoarvalg; sang for tusener nesten daglig, men trivdes best i eget selskap med kort eller strikkepinner; enkel i uttrykket, men med en fargesymfoni av en stemme.

Betegnelsen «Århundrets stemme» fikk hun nok først og fremst for sine mange bemerkelsesverdige tolkninger av Richard Wagners sopranroller. Hennes imponerende gestalt, stemme og utholdenhet var som skapt for dette repertoaret, og få sangere har som henne sunget fem ulike Wagner-roller på to måneder.

Selv om hun er mest kjent som en sanger i det store format, med en stemme som nådde gjennom på de største scener, hadde hun selv en stor forkjærlighet for Lied- og romansekunsten. Tysk og nordisk sangskatt fulgte henne fra ungdomsårene og gjennom hele karrieren. Og det er kanskje nettopp allsidigheten og variasjonen i Kirsten Flagstads repertoar som har overrasket meg mest når jeg har fått komme tettere inn på hennes liv og virke.

Med sin særegne stemme og kapasitet ble Kirsten Flagstad til stor inspirasjon for komponister verden

Kirsten Flagstad as Brünnhilde in *The Valkyrie* from the movie *Big Broadcast 1938*, produced by Paramount Pictures, Hollywood 1937.

over. Mange var de som skrev for henne, og mente at deres egen musikk var så krevende at det bare var Kirsten som kunne fremføre den. En særlig forkjærlighet for det norske viste hun ved at hun nesten alltid hadde med sanger av Arne Dørumsgaard, Sverre Jordan, Øistein Sommerfeldt, Sigurd Lie og Hjalmar Borgstrøm i sine konsertprogram. Det korte, men intensive vennskapet med den svenske komponisten Knut Håkanson inspirerte til en helt spesiell samling sanger som hun holdt i hevd hele sitt liv.

Med denne innspillingen ønsker jeg å belyse noen nye sider av Kirsten Flagstad som romansetolker. San-

gene her er av komponister hvor noen var Flagstads akkompagnatører, andre var unge talent hun hjalp frem i lyset, og noen av dem ble hennes nære venner livet ut. Sangene er av en slik kvalitet at de fortjener oppmerksomhet ved å fremføres igjen, og slik hyller hver og en av dem en av de fremste sangerne i det 20. århundre.

/ ISA KATHARINA GERICKE

THE MESSENGER

KIRSTEN FLAGSTAD
AND FRIENDS

Kirsten Flagstad was born in Hamar, Norway, in 1895, into a life filled with music; both her parents were professional theatre musicians in Norway's capital.

Throughout her childhood years at Vinderen in Oslo, music was a part of her life from morning until evening. Via her parents' acquaintances, Kirsten was introduced to a broad repertoire; she would accompany herself at the piano in Schubert Lieder, revue songs by Vilhelm Dybwad, operettas by Franz Lehár and Emmerich Kálmán, as well as in the arias of Puccini and Wagner. Her début as an opera singer took place at the National Theatre in Oslo, in December 1913, where she sang the part of Nuri in Eugen d'Albert's *Tiefland*, under the baton of Johan Halvorsen.

After having considered a career as a doctor or piano teacher, Kirsten and her family realized that she should focus on a singing career. From then on, her course was set for vocal studies in Stockholm, and opera and operetta roles in Sweden and Norway. During the 1933–34 season she had an engagement at Wagner's opera house in Bayreuth prior to her international breakthrough in the spring of 1935 when she sang all of Wagner's major soprano roles at the Metropolitan Opera in New York. She finished the season as superstar, and the centre of attention of the world press. In America, a Flagstad fever raged – no Norwegian since Ole Bull had managed to cause such a sensation in the USA as Kirsten Flagstad's voice did. Following the complicated war years, during which she had fallen into disfavour with her audience due to her husband's political leanings, Flagstad resumed her career and once again rose to glory.

In 1958, Kirsten Flagstad was appointed Norway's very first Opera Director. Plagued by ill health, she died in 1962 and was buried according to her own wish in an unmarked grave at the Vestre gravlund cemetery in Oslo.

It might seem something of a risky venture, setting out to perform songs sung by Kirsten Flagstad – who even while she lived was referred to as the “voice of the century”. To me, Kirsten Flagstad was for a long time a myth, an unapproachable legend, with countless merits and recordings to her name. Her capacity for work was phenomenal, and her courage and stoic calm had an aura of the supernatural about it. My first encounter with Kirsten Flagstad happened when, as a young girl, I heard her on the radio in a recording of the Norwegian hymn *Alltid freidig når du går*, accompanied by Sigvart Fotland. The combination of Flagstad's rich, beautiful voice interpreting the almost childish naivety of the words was a genuine and personal experience for me.

In 2013, when Norway and the opera world celebrated the centenary of Kirsten Flagstad's début, I had the opportunity to become more closely acquainted with her life and work in conjunction with a concert production I took part in together with actress Minken Fosheim and pianist Trygve Brøske. Kristen Grødem wrote and directed the performance. As our preparations led us to read through biographies and other material on our subject, an understanding of the person behind the public image began to form. She was shy and stubborn at the same time, wise and courageous in her choice of repertoire; she sang for thousands nearly every day, but was happiest in her own company with playing cards or a pair of knitting needles. Apparent simplicity, yet possessing a voice with an entire symphony of colours.

Kirsten Flagstad received the accolade “voice of the century” primarily for her remarkable interpretations of Wagner's soprano roles. Her impressive embodiment of the characters, her voice and her stamina were as if made for the repertoire; few singers are up to the challenge – as she was – of singing five different Wagner roles in two months.

Despite that fact that Kirsten Flagstad is remembered as a singer mainly of large-scale works, with a voice that was suited to the largest venues, she had a particular love of Lieder and art songs. From her teens and throughout her career her repertoire included a significant number of German and Nordic

Kirsten Flagstad, Paramount Pictures, Hollywood 1937.

songs. It is perhaps this very diversity and versatility in Kirsten Flagstad that fascinated me most as I grew more familiar with her life and art.

Her distinctive voice and ability made Kirsten Flagstad a source of inspiration to composers all over the world. Many wrote music for her, claiming that their music was so demanding that only Kirsten would be able to perform it. She had a predilection for Norwegian music and as often as not a recital programme would contain songs by Arne Dørumsgaard, Sverre Jordan, Øistein Sommerfeldt, Sigurd Lie, or Hjalmar Borgstrøm. Flagstad's short, intense friendship with the Swedish composer Knut Håkanson inspired a special collection of songs that she kept in her repertoire all her life.

My intention with this recording is to shed light on new facets of Kirsten Flagstad as an interpreter of art song. The songs recorded here were written by composers, some of whom were her accompanists at one time or another, or they were young, talented individuals whom she helped into the limelight; a few of them became lifelong, close friends. The songs are of such a high standard that they deserve the attention of new performances, and thus each one of them pays tribute to one of the greatest singers of the twentieth century.

/ ISA KATHARINA GERICKE

OM KOMPONISTENE

ARNE DØRUMSGAARD (1921–2006) ble født i Fredrikstad og viste tidlig sin interesse for musikk og poesi. I 10–11-årsalderen fikk han for første gang høre Kirsten Flagstad synge på en grammofoninnspilling, og det ble helt avgjørende for hans videre utvikling: «Da jeg var femten, hadde jeg komponert mer enn 100 sanger til noen av Norges fremste poeter, de fleste skrevet for sopran og med Kirstens stemme i tankene. Så nær inntil hennes stemme komponerte jeg dem, at mange andre sangere, fant jeg ut senere, hadde store problemer med å gjøre det Kirsten med letthet gjorde, da hun sang dem.»

Men Dørumsgaard komponerte ikke bare sanger og klaverstykker, han skrev også dikt. I oktober 1939 hadde han laget et hefte med 15 av diktene sine, og det første av dem handler om det meningsløse i en krig som han så nærme seg. 17-åringen var dessuten så frimodig at han sendte noen av romansene sine til Kirsten Flagstad, som sendte ham et hyggelig og oppmuntrende svar. På denne platen hører vi fire av de tidlige sangene som Kirsten Flagstad sang. *Natt* op. 4, nr. 1 har en ordmalende tekst av Ragnvald Vaage. *En hustavle* op. 5, nr. 1 og *Søvn* op. 6, nr. 1 er tekster av Arnulf Øverland som Dørumsgaard var blitt kjent med gjennom sin mor. *Regn* er en tekst av Sigbjørn Obstfelder, som Dørumsgaard var veldig opptatt av.

I de følgende årene stod Dørumsgaards sanger ofte på Kirsten Flagstads romanseprogrammer. Det var imidlertid Egil Nordsjø som først fremførte noen av sangene hans ved komponistforeningens konsertserie i 1941. Sangene har vakre melodilinjer og en karakteristisk klaversats som viser Dørumsgaards personlige preg og evne til å la tekst og musikk smelte sammen til en kunstnerisk enhet.

I krigsårene underviste Dørumsgaard i teori på Bartratt Due musikkinstitut og deltok som pianist og akkompagnatør på de mange huskonsertene.

Dørumsgaard reagerte sterkt på hvordan enkelte norske kunstnere ble behandlet etter krigen. Det gjaldt ikke minst Kirsten Flagstad. I 1951 flyttet han til Frankrike og begynte innsamlingen av rundt 2000 sanger og folkemelodier fra hele verden. Flere hundre av disse arrangerte han for sang og piano eller orkester. Samtidig begynte han med gjendiktninger av Østens poesi. Han livnærte seg som akkompagnatør og sanger, og som produsent og instruktør ved plateopptak.

I 1968 flyttet Dørumsgaard til Marzio i Nord-Italia, hvor han fortsatte sitt arbeid med gjendiktninger, og bygget opp platesamlingen som dannet utgangspunkt for opprettelsen av Norsk Lydinstitut i Stavanger.

KNUT HÅKANSON (1887–1929) ble født i Sjuhäradsbygden. Etter studier i Uppsala og Dresden, levde han en stund som komponist i Stockholm og komponerte kammermusikk, sanger og verker for klaver, orkester og kor. I 1916 vendte han tilbake til sine hjemtrakter, ble dirigent for Borås Orkesterforening og grunnla Borås Musikinstitut. Samtidig virket han som en banebrytende musikkannmelder i Göteborg. Det var i den anledning han kom til Oslo den 13. januar 1929 for å anmelde Kirsten Flagstads to konserter med Filharmonien i Universitetets aula: «... Hon lät sången brusa som en mäktigt ljus- och livshymn», skrev han i Göteborgs Handels- och Sjöfartstidning. Han var så begeistret at han inviterte henne til å synge på en komposisjonsaften med hans nyeste sanger i Göteborg den 15. november, og med ham selv som akkompagnatør. «Det var forbausende hvordan hun levde seg inn i disse sangene, som er så fengslende, og som ble det enda mer gjennom hennes besjelede foredrag», skrev en Göteborgsavis dagen etter konserten. Håkanson døde den 13. desember, bare litt over en måned etter konserten. Kirsten Flagstad fortsatte imidlertid å synge Håkansons sanger som preges av *den nye sakligheten*, som var i ferd med å slå igjennom i Skandinavia. De har en dybde og et musikalsk uttrykk som gjør dem fortjent til å bli mer kjent også utenfor Sverige.

ALF HURUM (1882–1972) ble født i Kristiania og begynte tidlig å interessere seg for arkitektur, ma-

lerkunst og musikk. Etter klaver- og komposisjonsstudier i Berlin dro han i 1911 videre til Paris og fikk avgjørende impulser i møtet med Debussys musikk. De fleste av verkene hans er komponert i perioden fra 1910 og frem til 1930. Stilistisk sett spenner de fra nasjonalromantikk og bruk av folklorisme og modalitet til typisk impresjonisme.

Etter en periode som klaverpedagog og orkesterleder i Honolulu på Hawaii, valgte Hurum å bruke resten av sitt liv som kunstmaler (silkemaling) med årlige kunstutstillinger i sitt nye hjemland. Kirsten Flagstad besøkte ham der i forbindelse med en større turné til Australia, og Hurums sanger var faste gjengangere i hennes konsertprogram.

HJALMAR BORGSTRØM (1864–1925) ble født i Kristiania. Etter musikkstudier i hjembyen reiste han til Tyskland for videre utdanning. Han vendte først tilbake etter 16 år og ble med sine fem symfoniske dikt en betydelig representant for program-musikken. Han har komponert musikk i de fleste sjangere og var i første halvdel av 1900-tallet en fryktet, men respektert musikkannmelder. Frem til 2. verdenskrig ble musikken hans ofte spilt, og de mange sangdebutanter forsømt aldri å sette noen av sangene hans på konsertprogrammet sitt. I motsetning til mange av sine kolleger var Borgstrøm lite opptatt av det nasjonale. Musikken hans preges først og fremst av europeiske forbilder som Richard Wagner og Richard Strauss.

SVERRE JORDAN (1889–1972) ble født i Bergen. Han studerte klaver og komposisjon i Berlin. I de første årene som profesjonell musiker virket han som pianist og akkompagnatør, blant annet for Kirsten Flagstad. Deretter viet han sitt liv til musikklivet i Bergen, som organisator, skribent, musikkannmelder og kapellmester ved Den Nationale Scene. Han har komponert musikk i de fleste sjangere, men det er likevel hans mer enn 200 romanser i en senromantisk tradisjon som danner kjernen i hans produksjon. Det var nettopp samarbeidet med Flagstad og andre norske sangere som inspirerte ham til å skape disse sangene.

SIGURD LIE (1871–1904) ble født i Drammen, men vokste opp i Kristiansand. Som Rikard Nordraak hører han til de musikalske begavelser som ikke fikk folde seg ut i full blomst før døden innhentet dem. Symfonien i a-moll, som ble urfremført ett år før han gikk

bort, lar oss ane hva Norge mistet. Mange av sangene er små perler, og en av dem er *Sne* til tekst av Helge Rode.

ØISTEIN SOMMERFELDT (1919–94) ble født i Oslo og begynte musikkstudier ved Musik-Konservatoriet under den 2. verdenskrig. Etter videre studier i Wien og Paris vakte Sommerfeldt oppsikt med sine første to sanger, *Bånsull* og *Fattig er mitt liv*. Da Kirsten Flagstad oppdaget dem, sang hun dem på sin avskjedskonsert i Carnegie Hall i New York i 1954. Akkurat som Grieg ble Sommerfeldt en mester i å skape sanger og klaverminiatyrer som med sin forankring i neoklassisisme og norsk folkemusikk fikk stor utbredelse.

/ HARALD HERRESTHAL

ABOUT THE COMPOSERS

ARNE DØRUMSGAARD (1921-2006) was born in Fredrikstad and showed an early interest in music and poetry. At the age of 10 or 11, he heard a recording of Kirsten Flagstad for the first time, which was to prove decisive for his further development: "When I was fifteen, I had composed more than one hundred songs, most of them for soprano, with the voice of Kirsten in mind. I tailored them so closely to her voice that many other singers, as I later found out, had great problems doing what Kirsten so effortlessly accomplished when she sang them."

Dørumsgaard did not only compose songs and piano pieces, however, he also wrote poetry. In October 1939, he made a booklet of 15 of his poems, the first of which dealt with the meaninglessness of a war that he saw approaching. The 17-year-old composer was bold enough to send some of his songs to Kirsten Flagstad, who sent him a pleasant and encouraging reply. On this recording, we hear four of the early songs that Kirsten Flagstad sang. *Natt* Op. 4, No. 1 is a setting of a word-painting poem by Ragnvald Vaage. *En hustavle* Op. 5, No. 1 and *Søvn* Op. 6, No. 1 are settings of poems by Arnulf Øverland whom Dørumsgaard knew via his mother. *Regn* is a poem by Sigbjørn Obstfelder, a writer Dørumsgaard developed a strong interest in.

During the years that followed, Dørumsgaard's songs would often feature on Kirsten Flagstad's recital programmes. Flagstad was not the first to sing Dørumsgaard's songs, however; several of them were premiered by Egil Nordsjø in the Norwegian Society of Composers' concert series in 1941. The songs have attractive melodic lines and a characteristic piano part showing Dørumsgaard's distinctive style and his

talent for allowing words and music to merge into an artistic unity.

During the war years, Dørumsgaard taught theory at the Barratt Due Institute of Music and took part as pianist and accompanist in the Institute's concerts.

Dørumsgaard reacted strongly to the way in which certain Norwegian artists were treated after the war, not least Kirsten Flagstad. In 1951 he emigrated to France where he began the task of collecting what amounted to some 2000 folk songs from all over the world. He arranged several hundred of them for voice and piano or orchestra. At around the same time he embarked on a project to translate poetry from the Far East. He earned his living as an accompanist, singer, and producer and instructor for recording sessions.

1968, Dørumsgaard moved to Marzio in northern Italy where he continued his translation project and collecting a music library that was to become the foundation of Norsk Lydinstitutt – The Norwegian Institute of Recorded Sound – in Stavanger.

KNUT HÅKANSON (1887-1929) was born in Sjuhäradsbygden, Sweden. After having studied in Uppsala and Dresden he worked for a brief period as a composer in Stockholm, writing chamber music, songs, and works for piano, orchestra and choir. In 1916 he returned to his hometown where he became conductor of the Borås Orchestra Society and founded the Borås Institute of Music. He was also active at the time as a ground-breaking music critic in Gothenburg, and it was in that connection he came to Oslo on 13th of January 1929 to review Kirsten Flagstad's two concerts with the Philharmonic in the University Aula. "...she infuses her song with energy, a mighty hymn to light and life..." wrote Håkanson in Gothenburg's *Handels- och Sjöfartstidning*. He was so delighted with Flagstad's performance that he invited her to sing at his composer's soirée in Gothenburg on 15th of November the same year, with himself at the piano. "It was quite astonishing the way in which she engaged with these songs, which are so captivating and became even more so thanks to her animated performance," wrote one Gothenburg newspaper about Kirsten Flagstad after the concert. Håkanson died on 13th of December, barely a month after the recital had taken place. Kirsten Flagstad continued to programme Håkanson's songs, which are characterized by the New Objectivity movement that was beginning to gain a

foothold in Scandinavia at the time. The songs have such depth and musical expressivity that they deserve to be better known outside Sweden.

ALF HURUM (1882-1972) was born in Kristiania (Oslo). He developed an early interest in architecture, art and music. After having studied piano and composition in Berlin he moved on to Paris where Debussy's music provided a crucial impulse. Most of Hurum's works were composed between 1910 and 1930. Stylistically they range from the neo-romantic with elements of folklorism and modality, to typically impressionistic.

Following a period as a piano teacher and orchestra director in Honolulu, Hawaii, Hurum spent the remainder of his life as an artist (painting on silk) with annual exhibitions in his new home country. Kirsten Flagstad visited him there once in connection with a major tour of Australia; Hurum's songs frequently appeared on her recital programmes.

HJALMAR BORGSTRØM (1864-1925) was born in Kristiania. After having studied music in his hometown, he moved to Germany to continue his studies. He returned to Norway after 16 years abroad and with the performance of his five symphonic poems became a notable representative of so-called programme music. Borgstrøm composed music in a wide variety of genres, and during the first half of the 20th century was a feared yet respected music critic. His music was widely performed up until World War II; the many singers who debuted during that time rarely neglected to include his songs on their programmes. Unlike many of his colleagues, Borgstrøm was not particularly interested in national tendencies – his music is characterized first and foremost by European models such as Richard Wagner and Richard Strauss.

SVERRE JORDAN (1889-1972) was born in Bergen. He studied piano and composition in Berlin. During his first years as a professional musician, he worked as a pianist and accompanist for Kirsten Flagstad, among others. Later he dedicated his career to Bergen's music life as an administrator, writer, critic and Kapellmeister at Den Nationale Scene. He composed music in most genres, but it is nonetheless his over 200 songs in late romantic idiom that are at the core of his output. These songs were inspired in particular by his collaboration with Kirsten Flagstad and other Norwegian singers.

SIGURD LIE (1871-1904) was born in Drammen, but grew up in Kristiansand. Like Rikard Nordraak, his was a musical talent that never had the chance to fully blossom before being caught up by death. Lie's Symphony in A minor, premiered the year before he died, gives us an idea of what Norway lost with the composer's premature passing away. Many of Sigurd Lie's songs are miniature gems; one of these is *Sne*, a setting of words by Helge Rode.

ØISTEIN SOMMERFELDT (1919-94) was born in Oslo and began studying at the Music Conservatory during World War II. Following further studies in Vienna and Paris Sommerfeldt attracted attention with his first two songs, *Bånsull* and *Fattig er mitt liv*. Upon discovering them, Kirsten Flagstad programmed them for her farewell recital at Carnegie Hall in New York in 1954. Like Grieg, Sommerfeldt was a master at creating songs and piano miniatures; these, with a solid foundation in neoclassicism and Norwegian folk music, gained widespread popularity.

/ HARALD HERRESTHAL

ALF HURUM
(1882-1972)

BLONDE NÆTTER

TEKST: VILHELM KRAG
(1871-1933)

I de forunderlig blonde nætter,
jeg gaar alene,
men med dig jeg taler.
Rundt om mig vaaren
blomstersnehvid blunder,
et springvand plasker lydt.
En hane galer.

Jeg gaar alene, men med dig jeg taler,
som jeg har talt med dig så mange gange.
har du det ondt, min ven?
Var du bedrøvet i disse svundne aar,
de lange, lange!
Jeg stanser brat, jeg fryser nedad ryggen,
og stirrer ræd omkring de stille sletter.
Aa Gud! Det er, som jeg hører dig græde
i de forunderlig blonde nætter,
i de forunderlig blonde nætter.

LIDEN KIRSTEN

TEKST: VILHELM KRAG
(1871-1933)

Liden Kirsten hun sad så stille,
mens gjøgen gol udi grønne skov.
Liden Kirsten nynnede en vise,
i mens hun sit brudelin vov.
Liden Kirsten hun sad ved sit vindve
og saa paa sin ring av guld,
og skotted ned ad sit sorte skørt og
smilte saa tankefuld.

Liden Kirsten lagde sit hoved til ro
på armens snehvide lin.
Og heggen dufted, mens Kirsten drømte
om kjæresten sin.
Og heggen dufted, mens Kirsten
drømte om kjæresten sin.
Liden Kirsten løste sit gule haar
og gik til ro i sin kove.
Liden Kirsten foldede de hænder smaa,
mens gjøgen gol udi skove.
Mens gjøgen gol uti skove.

ALF HURUM
(1882-1972)

WHITE NIGHTS

TEXT: VILHELM KRAG
(1871-1933)

In these strange, white nights
I walk alone,
yet I speak with you.
Round about me the
blossom-white spring sleeps,
a fountain splashes.
A cock crows.

I walk alone, yet I speak with you,
as I have done so many times before.
Are you in pain, my friend?
Were you full of sorrow these long, long,
years gone by?
I stop abruptly, a chill runs down my spine,
I stare, afraid, across the quiet fields.
O God! It is as if I hear you weep
in these strange, white nights,
in these strange, white nights.

LITTLE KIRSTEN

TEXT: VILHELM KRAG
(1871-1933)

Little Kirsten sat so still
while a cuckoo called in the green forest.
Little Kirsten hummed a tune
while she wove her bridal linen.
Little Kirsten sat by the window looking
at her ring of gold,
glancing down at her black skirt,
she smiled so pensively.

Little Kirsten laid her head to rest
on the snow-white linen of her arm.
And Kirsten dreamt of her beloved to
the scent of the cherry tree.
And Kirsten dreamt of her beloved to
the scent of the cherry tree.
Little Kirsten let down her flaxen hair
and laid herself down to rest.
Little Kirsten folded her small hands
while the cuckoo called in the forest,
while the cuckoo called in the forest.

VI SEES IGEN

TEKST: VIKTOR RYDBERG
(1828-1895)

Och vårsol lyste vid österns bryn,
när riddarns son
gick genom byn.
i dörrn til hyddan där underlind stod liden flicka med
rosig kind.
Och gossen sade: "Godmorgon du"
och kysste henne i samma nu.

De voro morgnade båda nyss, och frisk som
morgonen var hans kyss.
"Långt skall jag färdas du lilla vän, men glöm mig
icke, vi ses igen!"
Så sade gossen ock log och gick.
Hon glömde aldrig den kyss hon fick.
Hon glömde aldrig hur skön han var, hur trofast lyste
hans ögonpar,
hur käckt på böljande lockar satt hans
fjädersvajande junkerhatt.

Hon växte upp, och hon mindes än,
de ord af gossen, "vi ses igen".
Hon växte upp, och blef glad och skön,
fick lyss till mången en kärlekbön.
Och många friare kommo,
men hon sade endast: "Jag har en vän."
Och hennes vår, hennes sommar svann, hon tänkte
glad, "vi får se hvarann".
Hon tänkte än i sin ålders höst,
"vi mötes åter,
det är min tröst".

Och in i döden hon tänkte än:
"Hvad jag är lycklig, Vi ses igen!"

HJALMAR BORGSTRØM
(1864-1925)

SALOMO I

TEKST: CALLY MONRAD
(1879-1950)

Tag min spænde af smaragder
som en ringe hyldest, konge!
Jeg vil smykke mig til dansen
med din haves orchidéer.

Se mit livbaand af rubiner,
lad mig skjænke dig det, konge!

WE SHALL MEET AGAIN

TEXT: VIKTOR RYDBERG
(1828-1895)

The spring sun shone in the east as the knight's son
rode through the town.
In the door of her cottage stood a young girl with
rosy cheeks.
And the boy said "Good morning"
and kissed her there and then.

They had newly risen from their sleep, and fresh as
the morning was his kiss.
"I must travel far, my friend, but do not forget me,
we shall meet again!"
Thus bade the boy goodbye and left.
She never forgot the kiss he gave her.
She never forgot how wonderful he was, how
faithfully his eyes shone,
how handsomely his feathered hat sat atop his wavy
locks.

She grew up, still recalled the boy's words,
"we shall meet again".
She grew up, happy and beautiful,
heard many a plea for love.
And many suitors tried their luck
but all she would say was: "I have a friend."
Her springs, her summers, passed by;
she thought with joy, "we shall meet again".
And still she thought, in the autumn of
her years, "we shall meet again,
that is my consolation".

Even unto her death she thought:
"How happy I am, We shall meet again!"

HJALMAR BORGSTRØM
(1864-1925)

SOLOMON I

TEXT: CALLY MONRAD
(1879-1950)

Take my brooch of emeralds
as a humble tribute, o king!
I will adorn myself for the dance
with orchids from your garden.

Behold my belt of rubies,
let me offer it to you, o king!

Jeg vil smykke mig til dansen
med et baand af røde roser.

Se mit pandebaand af perler,
tag det som en gave, konge!
Jeg vil smykke mig til dansen
med en krans af hvide liljer.

Skjønne, sære orchidéer
er din tale, vise konge,
og din elskov er som roser, tunge,
mørkerøde roser.
Men din troskab, høie konge
er som dødens hvide liljer.
Se, jeg smykker mig til døden,
som jeg smykker mig til dansen.

SALOMO II

TEKST: CALLY MONRAD
(1879-1950)

Kong Salomo, kong Salomo hvor
færdes du ved nat?
Der stod en dronningrose og blussed i din have,
der står en snehvid lilje og drømmer
mellem grave.
Kong Salomo
– hvor færdes du ved nat?

TIL MIN MOR

TEKST: CALLY MONRAD
(1879-1950)

Du vidste ikke selv,
da du bar mig i dit skjød,
at alle dine taarer blev smil i mine sange,
at alle dine bange og vemodsfyldte drømme blev
farver i mit sind.
Du vidste ikke selv, at en kølig rosenklynge i barnets
drøm gled ind,
du vidste ikke selv,
at du lærte mig at synge.

I will adorn myself for the dance
with a band of red roses.

Behold my headdress of pearls,
take it as a gift, o king!
I will adorn myself for the dance
with a crown of white lilies.

Your speech, wise king,
is as rare orchids,
and your loving like roses, heavy,
dark red roses.
But your loyalty, high king,
is like death's white lilies.
See, I adorn myself for death
as I adorn myself for the dance.

SOLOMON II

TEXT: CALLY MONRAD
(1879-1950)

King Solomon, King Solomon, where
do you wander at night?
A queen rose bloomed in your garden,
a snow-white lily dreams
between the graves.
King Solomon
– where do you wander at night?

TO MY MOTHER

TEXT: CALLY MONRAD
(1879-1950)

You did not know,
when you carried me in your flesh,
that your tears became smiles in my song,
that your dreams, anxious and full of sadness,
became
colours in my mind.
You did not know that a cool cluster
of roses drifted into that child's dream,
you did not know
that you taught me to sing.

STORME

TEKST: CALLY MONRAD
(1879-1950)

Storme, som aldrig bruste,
bølger som aldrig steg,
øine som altid veg,
drømme kun halvt beruste,
gnister, som sprang og døde
blev vore længslers møde.

KNUT HÅKANSON

(1887-1929)

NÄR DEN SKÖNA MAJ

TEKST: JOHAN LUDVIG RNEBERG
(1804-1877) FRA «IDYLL OCH EPIGRAM», NR. 6

När den sköna maj med sippor kommit
kransa tärnor sina bruna lockar,
skyndade till ringdans kring sin majstång,
under dansen äro alla glada.

Glad är den som bär ett vackert smycke,
glad är den hvars blomsterkrans är lyckad,
glad är den som känner kinden rodna.

Frågar du hvem vackrast är
af alla?
Den, som ser sin fästman med i ringen.

LUTAD MOT GÄRDET

TEKST: JOHAN LUDVIG RNEBERG
(1804-1877) FRA «IDYLL OCH EPIGRAM», NR. 13

Lutad mot gärdet
stod gossen vid flickans arm,
såg öfver slagen äng:
”Sommarens tid har flytt,
blommorna vissnat ren;
skön är din kind likväl,
rosor och liljor där blomstra som förr ännu”

Våren kom åter, då stod han allena där.
Flickan var borta,
låg vissnad i jordens famn;
Ängen var grön igen, leende,
blomsterrik.

STORMS

TEXT: CALLY MONRAD
(1879-1950)

Storms that never raged,
waves that never rose,
eyes that ever turned away,
dreams but half aroused,
sparks that burst and died
was how our longings met.

KNUT HÅKANSON

(1887-1929)

WHEN MILDEST MAY

TEXT: JOHAN LUDVIG RNEBERG
(1804-1877) FROM "IDYLL AND EPIGRAM", NO. 6

When mildest May with anemones arrives,
bridesmaids wreathe their auburn locks,
hurrying to dance around the maypole,
everyone is happy during the dancing.

Happy is she who wears a beautiful ring,
happy is she whose floral crown is in full bloom,
happy is she whose cheeks are blushing.

Do you wonder who is the most beautiful
of them all?
It is she, who sees her loved one in the circle.

LEANING AGAINST THE FENCE

TEXT: JOHAN LUDVIG RNEBERG
(1804-1877) FROM "IDYLL AND EPIGRAM", NO. 13

Leaning against the fence,
the boy stood by her arm
looking out on the beaten field:
“Summer's time has moved on,
the flowers have withered;
yet your face is yet full of beauty,
roses and lilies still blossom there as before”

Spring returned and he stood alone there.
The girl was gone,
lying withered in the earth;
the field was green again, smiling,
full of flowers.

ETT LITET BARN

TEKST: FREDRIK VETTERLUND
(1865-1960)

Här i din kammar är tyst och stilla,
sent kom du till oss,
slumrande lilla.
Ack, vad finnes, som fylla förmår
klyftan av alla år?
Det som var i mitt ifrån ungdomsdagar,
mitt, mitt ensamt, som jublar och klagar,
stunder och höden, som grepo mig,
bliver ej till för dig.

Du, du skall själv genom värden vandra.
Själv darrute du möter det andra,
blickar och hjärtan och lust och ve.
Dem får jag aldrig se.

STIGEN

TEKST: GUSTAF ULLMAN
(1881-1945)

Här talar varje sten om dig,
vart lummigt snår,
var tuva, ger minnen längs vår
kärleksstig om
vandrings dagar ljuva,
där havets sorl och bergets svar
vår tystnad röster skänkte,
och kring vår lycka, hög och klar
all rymdens
solglans blänkte.

Jag vågar icke gå den mer,
vår röda stig i ljunger.
Vem vet ej om en dag jag ser dig
vänta där vid dungen, mer blek än förr,
men blid och huld,
förgråten och besviken du fagra minne
av min skuld,
min sol i drömmens riken.

A LITTLE CHILD

TEXT: FREDRIK VETTERLUND
(1865-1960)

In your room it is calm and quiet,
late you came to us,
little one sleeping.
Ah, what can fill
the cleft of all those years?
What was mine in days of youth, -
mine and mine alone, rejoicing, lamenting,
the moments that seized me,
- will never be yours.

You shall travel through this world yourself.
You shall meet the eye and heart of others,
desire and sorrow.
Which I shall never see.

THE PATH

TEXT: GUSTAF ULLMAN
(1881-1945)

Every stone here speaks of you, e
very leafy passage,
every tuft along our path of love
brings memories
of delightful wandering days,
where the murmur of the sea and the
seashore's answer
gave voice to our silence,
and our happiness is embraced
by the heavens' clear sun.

I do not dare walk it again,
our red path through the heather.
Who knows if I might not see you one day,
waiting there in the grove, paler than before,
yet gentle and fair,
betrayed and tearful cherished memory
of my guilt,
my sun in the realm of dreams.

VAD SKAL MAN SJUNGA?

TEKST: ERIK AXEL KARLFELDT
(1864-1931)

Vad skall man sjunga för flickor i by
eller höganloftsbur,
om ej om vårens blommor,
och unga hjärtans amur?

Jag gick igenom landet:
så susade alla snår,
jag lydde vid själarnas dörrar:
så sjöng det i alle vår.

Och toge jag sjumlistövlar
och strövade, Lunkentus lik, i
världens konungariken jag
hörde väl samma musik.

Min själ er lik en histgård,
där grönskas de torraste rös,
där spela vind och källor
en visa så våramurös.

Så knyter jag lundens blommor
omkring min kärastes hals
och sjunger i glädjeåren
och väger ej orden alls.
Jag sjunger i ny och nedan
om vårtid og ung amur.
den sången kan ingen förtörna,
Cecilia lill, eller hur?

PÅ STRANDEN, OP. 5

TEKST: FREDRIK VETTERLUND
(1865-1960)

En ändlös middagsklarhets ro.
Vid hafvet hvila tvenne.
Den stora lyckan fäst sitt bo
hos honom och hos henne.
Hon slösar skratt,
hon slösar smek,
intill hans sida sluten en
praktfull fjärils ras och lek
i sommarglans minuten!

Hur kom sig, att han rönte då ett styng när
hjärtat svällde i dette höga juliblå
och denna klarhetsvälde?
Hans själ, som mannens vemod fick,
har känt hur vågor vandra och känt,
att detta ögonblick skall fly,
som alla andra.

WHAT SHALL WE SING?

TEXT: ERIK AXEL KARLFELDT
(1864-1931)

What shall we sing for the girls in the town or in
their rooms,
if not of the flowers of spring,
and the love of young hearts?

I walked through the countryside;
the bushes whispered,
I waited at the doors of the soul
and there was music in every nook.

I took seven-league strides
and roamed, like Lunkentus,
the kingdoms of the world
and heard the same music.

My soul is a garden
where the driest grass grows green,
where the wind and the fountains play
an amorous song of spring.

And so I place the meadow flowers
around my darling's neck
and sing for joy
and do not weigh my words.
I sing of spring and young love,
a song that will offend no-one,
Cecilia, is it not so?

AT THE BEACH, OP. 5

TEXT: FREDRIK VETTERLUND
(1865-1960)

Endless calm of clear midday.
Two are at rest by the sea.
A great happiness settles
upon them both.
She laughs without a care,
caresses;
a beautiful butterfly plays by his side
in that bright, summer moment.

How could it come to be that he felt pain
when his heart swelled in such July blue,
this empire, serene and lucid?
His soul, that felt the pang of melancholy,
knows how waves travel and knows
that this moment too will flee
like every other.

BUDBÄRERSKAN, OP. 41

TEKST: ERIK LINDORM
(1889-1941)

Ditt huvud är så heligt skönt att
jag väl må tilbedja.

Kring smal og blygtböjd nacke
slår ditt lena, underbara hår
en ljus och trofast kedja.

Och din gestalt mig mäktigt rör i
enkla arbetsdräkten.

Du dotter, av gudomlig börd,
hur blev til jordens smuts du förd,
till våra plåghäkten.

På våra pannor stå de brott,
som här vi måste sona.
men vad har du att göra här och varför trälär du,
som bär en redan vunnen krona?

Du föddes för att säga oss:
I ären gudars like!
Du såg på mig i tiggarrvrån ...
Ur trasor steg en gudason
att kämpa för sitt rike!

TILL ET SKÖNT BARN

TEKST: VITALIS
(ERIK SJÖBERG, 1794-1828)

Venus kom en gång på ljusa dagen,
då bland blommor leende du låg,
trots sin gudom blev hon ljuvt bedragen
utav synens skönhet som hon såg.
Med en kyss hon i sin vagn dig höjde,
troende att hennes son det var,
och gudinnan först sitt misstag röjde,
då hon fann att du ej vingar bar.

Vem fördömer väl min Psykes villa,
när hon tröt, uppå sin öde stig,
mit ditt sköna hjärta lutad stilla,
vid sin Amors hjärta drömmar sig?

Ingen båge i din hand man finner,
intet koger du på skuldran bär.
Du har högre makt.
Du hjärtan vinner, fast du utan list
och vapen är.

THE MESSENGER, OP. 41

TEXT: ERIK LINDORM
(1889-1941)

Your head is so divine that
I must pay tribute to it.
Around your slim and modestly bowed neck
your wonderful, soft hair forms
a bright, true chain.
Your figure, simply dressed in working clothes,
moves me beyond measure.
You, daughter of divine birth,
brought to the dust of the earth,
to our pain and misery.

Our foreheads are marked with the sins
for which we must atone.
But why do you toil here
when you have already won your crown?

You were born to tell us:
You are the likeness of gods!
You looked at me on the beggars' corner...
From rags the son of a god stepped out
to fight for his kingdom!

TO A BEAUTIFUL CHILD

TEXT: VITALIS
(ERIK SJÖBERG, 1794-1828)

Venus came one bright day
when you lay smiling among the flowers,
despite her divinity she was sweetly deceived
by the beauty she beheld.
With a kiss she took you in her chariot,
believing you to be her son;
the goddess only realized her error
when she saw you bore no angel wings.

Who is he to judge my Psyche's desire,
as she, wearied, mounts her fate;
while your beautiful heart quietly dreaming, leans
against the heart of Amor?

No bow is to be found in your hand,
no quiver upon your shoulder.
You possess a higher power.
You win hearts, even though you carry
no weapon.

ØISTEIN SOMMERFELDT (1919-1994)

FATTIG ER MITT LIV

TEKST: HANS KRISTIANSEN
(1913-2015)

Fattig er mitt liv.
Enkelt og fattig som det ødslige sus i
strandens siv.
Det fløyter en fugl så armod's sår borti
myr og mo.
Det hvisker om savn i de fattige siv.
Som skyer på himlen går år etter år
over mitt liv.

ARNE DØRUMSGAARD (1921-2006)

EN HUSTAVLE, OP. 5, NR. 1

TEKST: ARNULF ØVERLAND
(1889-1968)

Det er en lykke i livet,
som ikke vendes til lede.
Det at du gleder en annen
det er den eneste glede.

Det er en smerte i livet
som ingen tåre kan lette.
Det at det var for sent,
da du skjønte dette.

Ingen kan resten av tiden, stå
ved en grav og klage.
Døgnet har mange timer,
året har mange dage.

SØVNEN, OP. 6, NR. 1

TEKST: ARNULF ØVERLAND
(1889-1968)

Et seil glir bort i kveldens blå,
og sakte faller søvnen på,
og under nattens stjernebro
gaar mennesker og dyr til ro.

Og søvnen faller,
sort og sær,
på mennesker og dyr og trær.
men først bak stjernene et sted
er søvnen søvn,
er freden fred.

ØISTEIN SOMMERFELDT (1919-1994)

POOR IS MY LIFE

TEXT: HANS KRISTIANSEN
(1913-2015)

Poor is my life.
As simple and poor as the barren whispering
of the reeds on the beach.
The song of a bird so full of sorrow
sounds across meadow and marsh.
The meagre reeds whisper of loss.
Years pass, like clouds across the sky,
over my life.

ARNE DØRUMSGAARD (1921-2006)

HOUSE RULES, OP. 5, NO. 1

TEXT: ARNULF ØVERLAND
(1889-1968)

There is a happiness in life
that does not turn to sorrow.
To bring joy to another
that is the only joy.

There is a pain in life
that no tear can assuage.
The pain of realization
when it is too late.

No-one, for the rest of their days, can stand
at a grave and weep.
A day has many hours,
a year has many days.

SLEEP, OP. 6, NO. 1

TEXT: ARNULF ØVERLAND
(1889-1968)

A sail glides by in the evening blue,
and sleep slowly closes in,
and beneath the starry vault of night,
all living creatures settle down.

And sleep descends,
So dark and strange,
on people, animals and trees.
But only far beyond the stars
sleep is sleep
and peace is peace.

**NATT,
OP. 4, NR. 1**

TEKST: RAGNALD VAAGE
(1889-1966)

Det droplar regn or sky,
det sangrar vind um nov,
det er den gamle song å den som sov.
Eg ligg og lyer på so trøytt og tankesår.
Det er ´kje regn som dryp og vind som går.
Det droplar sorg or sky,
det sangrar sut um nov;
det er den gamle song å den som sov.

**REGN,
OP. 6, NR. 2**

TEKST: SIGBJØRN OBSTFELDER
(1866-1900)

En er en, og to er to
vi hopper i vand,
vi triller i sand,
Zik zak, vi drypper på tag,
tik tak det regner i dag
Regn, regn, regn, regn, øsende regn, pøsende regn.
Regn, regn, regn, regn,
deilig og vådt deilig og rått!
En er en, og to er to
vi hopper i vand, vi triller i sand.
Zik zak, vi drypper på tag,
tik tak, det regner i dag.

SIGURD LIE
(1871-1904)

SNE

TEKST: HELGE RODE
(1870-1937)

Der er ingenting i verden
saa stille som sne,
naar den sagte gjennom luften daler,
dæmper dine skridt,
tysser, tysser blidt paa de stemmer der
for høylydt taler.

Der er ingenting i verden
med en renhed som sne,
svanedun fra Himlens hvide vinger.
Paa din haand et fnug,

**NIGHT,
OP. 4, NO. 1**

TEXT: RAGNALD VAAGE
(1889-1966)

Rain pours from the clouds,
wind sings round the houses,
it is the old song of one who slept.
I lie here, listening, tired of these thoughts.
It is not the rain dripping or the wind blowing,
it is sorrow that pours from the clouds,
grief that sings round the houses;
it is the old song of one who slept.

**RAIN,
O.P 6, NO. 2**

TEXT: SIGBJØRN OBSTFELDER
(1866-1900)

One is one and two is two
we jump in the water,
we roll in the sand,
zik zak, we drip on rooftops
tik tak it's raining today
Rain, rain, rain, rain, pouring rain, raining rain.
Rain, rain, rain, rain,
delightful and wet delightful and damp!
One is one and two is two
we jump in water,
we roll in sand,
zik zak, we drip on rooftops,
tik tak, it's raining today.

SIGURD LIE
(1871-1904)

SNOW

TEXT: HELGE RODE
(1870-1937)

There is nothing in the world
as quiet as snow,
as it slowly falls through the air,
softening your steps,
gently hushing voices
that speak too loudly.

There is nothing in the world
as pure as snow,
swans' down from heaven's white wings.
On your hand, a flake

er som taaredug.
Hvide tanker tyst i dans sig svinger.

Der er ingenting i verden
der kan mildne som sne,
tys du lytter, til det tause klinger.
Oh, saa fin en klang,
sølverklokkeklang inderst
inde i dit hjærte ringer.

SVERRE JORDAN
(1889-1972)

**PIL OG BUE,
OP. 33, NR. 2**

TEKST: ARNE PAASCHE AASEN
(1901-1978)

Hendes øienbryne er som du spændte buer,
hvert av hendes blikke er en pil,
og mit hjerte er det offer som hun jager
gjennem evigheters ørkenrøde mil.
Det er underlig jeg endnu er i live og
kan trøste mig en aften med en drink,
når vi møtes er jeg atter skyteskive,
hvor hun træffer i mit hjerte,
er det blink.

**OG SE HUN KOM,
OP. 2, NR. 5**

TEKST: HELGE RODE
(1870-1937)

Og se hun kom i mod ham
paa lette Englefjed,
den snevre Gyde blomstred
som en Urtegaard derved.
Hun lignede en Lilje, saa silkeskær og hvid,
og rødmede som Liljen i Sol ved Aftentid.
Hun lignede en Lilje, saa silkeskær og hvid,
og rødmede som Liljen i Sol ved Aftentid.

Og gav ham stille Haanden;
et Nu af salig Fred,
hans Hjærte,
ja, det blomstred som
en Rosengaard derved,
som en Rosengaard,
ja, som en Rosengaard derved.

like a teardrop.
White thoughts silently dancing.

There is nothing in the world
that can soften like snow,
hush, you are listening to the voice of silence.
Oh, such a beautiful sound,
the ring of silver bells
in the depth of your heart.

SVERRE JORDAN
(1889-1972)

**BOW AND ARROW,
OP. 33, NO. 2**

TEXT: ARNE PAASCHE AASEN
(1901-1978)

Her eyebrows are as drawn bows,
each of her eyes is an arrow,
and my heart is the prey she hunts
through eternity's desert-red miles.
It is strange that I am still alive and
can seek solace in a drink tonight,
when we meet I am a target once again
and when she aims for my heart,
she hits her mark.

**AND SEE, SHE CAME,
OP. 2, NO. 5**

TEXT: HELGE RODE
(1870-1937)

And see, she came to me
on angel steps,
the narrow alley blossoming
like a herb garden.
She was like a lily, silken and white,
blushing like a lily in the evening sun.
She was like a lily, silken and white,
blushing like a lily in the evening sun.

She offered him her hand quietly;
his heart
was an eternal moment
of blissful peace
that blossomed like a rose garden,
like a rose garden,
like a rose garden.

ISA KATHARINA GERICKE

SOPRAN / SOPRANO

Isa Katharina Gericke er kjent for sin allsidighet innen konsert, kammermusikk og opera. Repertoaret spenner fra barokk til samtid. Med en særlig forkjærlighet for Lieder og romanser har hun gjort seg bemerket med sine konsertforestillinger om sangerinnene Eva Sars Nansen, Kirsten Flagstad og Jenny Lind. Hun viser også andre sider i kabareten *Frauen sind keine Engel* med musikk fra 1930- og 40-tallets Berlin.

Isa er også en etterspurt programleder og formidler i ulike konsept bygget rundt klassisk musikk, og siden starten i 2001 har hun vært kunstnerisk leder av kammermusikkfestivalen Glogerfestspillene i Kongsberg.

Isa er utdannet ved Norges musikkhøgskole og Hochschule der Künste i Berlin. Hun har vunnet en rekke priser, bl.a. Det Norske Selskabs aller første Wessel-pris for sitt arbeid med å fremme norsk vokalmusikk. Operadebuten fant sted i 2003 som Grete i Humperdincks *Hans og Grete* ved Den Norske Opera og Ballett.

Solistengasjementene inkluderer samarbeid med bl.a. Oslo-Filharmonien, Akademie für alte Musik Berlin, Bremer Philharmoniker, Kringkastingsorkestret, TrondheimSolistene, BBC Symphony Orchestra, Kammerakademie Potsdam, Česká filharmonie, og dirigenter som Sir Andrew Davies, Manfred Honneck, Franz Brüggen, Philippe Herreweghe, Rinaldo Alessandrini, Antonello Manacorda og Ole Kristian Ruud.

Isa er ofte gjest ved de mange kammermusikkfestivalene hjemme og ute, og hennes CD-innspillinger for selskapene Simax Classics og LAWO Classics har alle en tilknytning til nordisk sangrepertoar.

ISA KATHARINA GERICKE is known for her versatility as a performer with a repertoire of opera, chamber music and concert works ranging from baroque to contemporary.

Her love of Lieder and art songs has resulted in well-received concert performances centred on the life and work of singers Eva Sars Nansen, Kirsten Flagstad and Jenny Lind. Isa reveals further facets of her versatility in the cabaret *Frauen sind keine Engel* featuring music from Berlin in the 1930s and 40s.

Isa is a sought-after presenter for various concepts centred on classical music, and she has been artistic director of Kongsberg's *Glogerfestspillene* since the start in 2001.

Isa graduated from the Norwegian Academy of Music and the Hochschule der Künste in Berlin. She has won several awards, including the very first *Wesselpris* awarded by Norske Selskab for her contribution to the promotion of Norwegian vocal music. Isa made her opera début in 2003 as Gretel in Humperdinck's *Hansel and Gretel* at the Norwegian Opera and Ballet.

Solo engagements have included collaborations with Oslo Philharmonic Orchestra, Akademie für alte Musik Berlin, Bremen Philharmonic Orchestra, The Norwegian Radio Orchestra, The Trondheim Soloists, BBC Symphony Orchestra, Kammerakademie Potsdam, the Czech Philharmonic Orchestra, and conductors Sir Andrew Davies, Manfred Honneck, Franz Brüggen, Philippe Herreweghe, Rinaldo Alessandrini, Antonello Manacorda and Ole Kristian Ruud.

Isa is a frequent guest at chamber music festivals in Norway and abroad, and her CD recordings for Simax Classics and LAWO Classics all have a connection to the Nordic art song repertoire.

BENGT FORSBERG

PIANO

Pianisten Bengt Forsberg har en særstilling i svensk musikkliv. Han er en skattet og flittig engasjert kammermusiker som opptrer ved de fleste festivaler i Norden og i Europa. Blant hans regelmessige samarbeidspartnere er mezzosopranen Anne Sofie von Otter, cellisten Mats Lidström og fiolinisten Nils-Erik Sparf, med hvilke han har gjort en rekke innspillinger.

Sammen med von Otter konserterer han regelmessig rundt om i verden, og flere av deres innspillinger er blitt belønnet med prestisjefylte priser. Bengt Forsberg engasjeres dessuten også ofte som solist, og han opptrer jevnlig med alle de store svenske symfoniorkestrene og et stort antall utenlandske.

Forsbergs repertoar er usedvanlig bredt, og ikke sjelden drar han bortglemte verk frem i rampelyset – uvanlige verk av kjente komponister såvel som ufortjent tilsidesatte verk av mindre kjente komponister. Han er også kunstnerisk leder av kammermusikken i Allhelgonakyrkan i Stockholm.

BENGT FORSBERG is a leading figure in Swedish music. He is a much sought-after chamber music performer and appears frequently at festivals in Europe and the Nordic countries. His regular collaborators include mezzo-soprano Anne Sofie von Otter, cellist Mats Lidström and violinist Nils-Erik Sparf, with whom he has made a number of recordings.

Forsberg and von Otter have given recitals worldwide and several of their recordings have received prestigious awards. Forsberg's solo career includes regular

performances with the leading Swedish symphony orchestras as well as with many orchestras abroad.

Forsberg's repertoire is impressively wide, and it is not unusual for him to bring forgotten works back into the limelight – these might be unusual works by well-known composers or undeservedly neglected works by lesser-known composers. Forsberg is artistic director of the chamber music at Allhelgonakyrkan (All Saints' church) in Stockholm.

RECORDED IN SOFIENBERG CHURCH, OSLO, 25-29 MAY 2014

PRODUCER: **VEGARD LANDAAS**

BALANCE ENGINEER: **THOMAS WOLDEN**

EDITING: **VEGARD LANDAAS**

MASTERING: **THOMAS WOLDEN**

PIANO TECHNICIANS: **ERIC SCHANDALL / TONE T. RØIMÅL**

BOOKLET NOTES: **ISA KATHARINA GERICKE / HARALD HERRESTHAL**

ENGLISH TRANSLATION: **ANDREW SMITH**

BOOKLET EDITOR: **HEGE WOLLENG**

COVER DESIGN & ILLUSTRATION:

ANNA-JULIA GRANBERG / BLUNDERBUSS

COVER PHOTO (GERICKE): **JAN ERIK FILLAN**

ARTIST PHOTOS: **ROMULO CORREA**

PHOTOS OF KIRSTEN FLAGSTAD: **KIRSTEN FLAGSTAD MUSEUM**

SPECIAL THANKS TO WENCKE OPHAUG (LANGUAGE AND PHONETICS CONSULTANT), BENGT ANDERSSON (HÅKANSON INFO), KIRSTEN FLAGSTAD MUSEUM, AND THE NATIONAL LIBRARY OF NORWAY

THIS RECORDING HAS BEEN MADE POSSIBLE WITH SUPPORT FROM ARTS COUNCIL NORWAY

LAWO
CLASSICS

LWCI120 © 2017 LAWO © 2017 LAWO CLASSICS
www.lawo.no

BUDBÆRERSKEN

ISA KATHARINA GERICKE SOPRANO

BENGT FORSBERG PIANO

ALF HURUM (1882-1972)

- 01. Blonde nætter 03:15
- 02. Liden Kirsten 02:13
- 03. Vi sees igjen 04:27

HJALMAR BORGSTRØM (1864-1925)

- 04. Salomo I 02:49
- 05. Salomo II 01:47
- 06. Til min mor 02:02
- 07. Storme 01:01

KNUT HÅKANSON (1887-1929)

- 08. När den sköna mai 01:16
- 09. Lutad mot gårdet 01:40
- 10. Ett litet barn 01:58
- 11. Stigen 02:44
- 12. Vad skall man sjunga? 01:41
- 13. På stranden 02:56
- 14. Budbärerskan 03:09
- 15. Till ett skönt barn 01:52

FRANZ LISZT (1811-1886)

- 16. Transcription of Richard Wagner's
«Isoldes Liebestod» from *Tristan
und Isolde* 08:25

ØISTEIN SOMMERFELDT (1919-1994)

- 17. Fattig er mitt liv 01:00

ARNE DØRUMSGAARD (1921-2006)

- 18. En hustavle 01:37
- 19. Sønnen 02:58
- 20. Natt 01:49
- 21. Regn 01:27

SIGURD LIE (1871-1904)

- 22. Sne 02:58

SVERRE JORDAN (1889-1972)

- 23. Pil og bue 01:07
- 24. Og se hun kom 01:14